

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 14.3.2018
COM(2018) 252 final

2018/0061 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterým se mění nařízení (ES) č. 810/2009 o kodexu Společenství o vízech (vízový kodex)

{SWD(2018) 77 final} - {SWD(2018) 78 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Vízový kodex je základním prvkem společné vízové politiky: stanoví harmonizované postupy a podmínky pro vyřizování žádostí o víza a udělování víz. Vstoupil v platnost dne 5. dubna 2010 a jeho hlavní cíle spočívají v usnadňování oprávněného cestování a v boji proti nelegální migraci, zvyšování transparentnosti a právní jistoty, posilování procesních záruk a posilování rovného zacházení s žadateli o víza.

Vízový kodex stanoví, že dva roky poté, co budou použitelná všechna ustanovení nařízení, předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě hodnocení jeho uplatňování. Komise toto hodnocení předložila ve zprávě¹ a doprovodném pracovním dokumentu útvarů Komise² dne 1. dubna 2014. Na základě tohoto hodnocení Komise téhož dne přijala návrh³ na přepracování vízového kodexu s cílem posílit cestování do EU zjednodušením vízové politiky (a podpořit tak cestovní ruch, obchod, růst a zaměstnanost v EU) a harmonizovat provádění společných pravidel. Vzhledem k rozdílným postojům Evropského parlamentu a Rady však jednání nikam nevedla. Mezitím však významné bezpečnostní a migrační výzvy ukázaly, že přístup vypracovaný v roce 2014 již neodpovídá realitě. Tyto faktory přivedly Komisi k rozhodnutí stáhnout návrh přepracovaného znění z pracovního programu Komise na rok 2018⁴. Formální stažení se uskutečnilo v dubnu 2018.

S rostoucím významem cílů souvisejících s migrací a bezpečností by se nemělo zapomínat na to, že naprostá většina žadatelů o víza nepředstavuje pro EU žádné bezpečnostní ani migrační riziko, ale je pro ni naopak velmi přínosná. Tento návrh se proto zaměřuje na zefektivnění a zlepšení provozních aspektů postupu udělování víz a zohledňuje výsledky jednání o návrhu na přepracování vízového kodexu. Byly doplněny nové prvky, které byly rozpracovány ve sdělení Komise o *naplňování evropského programu pro migraci*⁵ ze září roku 2017 a v konzultacích Komise, jako například potřeba dostatečných finančních zdrojů na podporu vyřizování víz v členských státech, jasná pravidla pro udělování víz pro více vstupů s dlouhou platností a pákový efekt, jaký může vízová politika mít v oblasti politiky zpětného přebírání osob EU.

Návrh Komise na reformu právního rámce Vízového informačního systému (který má být předložen na jaře roku 2018) dále zvýší bezpečnost a účinnost postupu udělování víz, zejména zohledněním technologického vývoje a využití jeho výsledků ve prospěch úřadů členských států a žadatelů cestujících v dobré víře, odstraněním informačních mezer v některých oblastech, zesílením kontrol osob a urychlením kvality a výsledků postupu.

• Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky

Společná vízová politika je souborem harmonizovaných pravidel upravujících různé aspekty:

¹ Zpráva Komise Evropskému parlamentu a Radě: Inteligentnější vízová politika v zájmu hospodářského růstu. COM(2014) 165 final.

² Hodnocení provádění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 o kodexu Společenství o vízech (vízového kodexu). SWD(2014) 101 final.

³ COM(2014) 164 final.

⁴ COM(2017) 650 final, 24.10.2017, Příloha IV.

⁵ COM(2017) 558 final.

- společné „vízové seznamy“ zemí, jejichž státní příslušníci potřebují k cestě do EU vízum, a těch, které jsou od této povinnosti osvobozeny⁶,
- vízový kodex, kterým se stanoví postupy a podmínky vydávání krátkodobých víz,
- jednotný vzor vízových štítků⁷ a
- Vízový informační systém (VIS)⁸, v němž jsou zaznamenávány všechny žádosti o víza a rozhodnutí členských států, včetně osobních údajů žadatelů, fotografií a otisků prstů.

Přestože navrhované změny přidávají nové prvky, nedojde jimi k zásadní změně vízového kodexu, který tak bude i nadále postaven na stávajících zásadách pro vyřizování žádostí o víza.

• **Soulad s ostatními politikami Unie**

Navrhované změny zaručují nejen zachování bezpečnosti na vnějších hranicích a zajištění bezproblémového fungování schengenského prostoru, ale rovněž usnadňují cestování pro oprávněné cestující a zjednodušují právní rámec v zájmu členských států, například zavedením pružnějších pravidel konzulární spolupráce. Společná vízová politika by měla nadále přispívat k vytváření růstu, měla by však také být v souladu s ostatními politikami Unie v oblasti vnějších vztahů, obchodu, vzdělávání, kultury a cestovního ruchu.

Změněná migrační situace a zvýšená bezpečnostní hrozba v posledních letech však posunuly politickou debatu o schengenském prostoru obecně a o vízové politice konkrétně směrem k přehodnocení rovnováhy mezi migrací a bezpečnostními obavami, mezi ekonomickými ohledy a otázkami obecných vnějších vztahů. Od zveřejnění hodnocení z roku 2014 nabyly cíle vízového kodexu – zabránit nelegální migraci a bezpečnostním rizikům – většího významu. Změněný politický kontext zapříčinil, že vízová politika se stala nástrojem pro dosažení pokroku ve vztazích se třetími zeměmi, jak již dříve ukázaly zkušenosti s liberalizací vízového režimu.

Objevily se proto požadavky, aby EU vízovou politiku při spolupráci s třetími zeměmi, zejména v oblasti řízení migrace, využívala účinněji. Evropská rada v červnu 2017 vyzvala k „[přehodnocení], podle potřeby, vízové politiky vůči třetím zemím“. Umožnilo by to dosáhnout skutečného pokroku v oblasti návratové a readmisní politiky při současném zohlednění celkových vztahů Unie s dotýcnými třetími zeměmi. Jelikož vízový kodex byl koncipován nikoli jako páka vůči jednotlivým třetím zemím, nýbrž jako prostředek standardizace postupů a podmínek pro udělování víz, není pro nový politický kontext zcela vhodný. Komise tuto skutečnost uznala ve *Sdělení o naplňování evropského programu pro migraci ze září 2017*, v němž uvedla, že „by měla být znovu posouzena některá pravidla pro vydávání víz (týkající se například víz s dlouhodobou platností a vízových poplatků), aby byla zajištěna jejich funkce v readmisní politice EU.“ Podrobné možnosti týkající se legislativního provádění jsou analyzovány v příloženém posouzení dopadů⁹.

⁶ Nařízení Rady (ES) č. 539/2001, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni (Úř. věst. L 81, 21.3.2001, s. 1).

⁷ Nařízení Rady (ES) č. 1683/95, kterým se stanoví jednotný vzor víz (Úř. věst. L 164, 14.7.1995, s. 1).

⁸ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 767/2008 o Vízovém informačním systému (VIS) a o výměně údajů o krátkodobých vízech mezi členskými státy (nařízení o VIS) (Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 60).

⁹ SWD(2018) 77; shrnutí: SWD(2018) 78.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

• Právní základ

Právním základem návrhu je čl. 77 odst. 2 písm. a) Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU). Tímto návrhem se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 ze dne 13. července 2009 o kodexu Společenství o vízech (vízový kodex)¹⁰, které bylo založeno na rovnocenných ustanoveních Smlouvy o založení Evropského společenství, tj. čl. 62 odst. 2 písm. a) a písm. b) bodu ii).

• Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)

Ustanovení čl. 77 odst. 2 písm. a) SFEU zmocňuje Unii, aby vypracovala opatření týkající se „společné politiky v oblasti víz a jiných krátkodobých povolení k pobytu.“

Předkládaný návrh nepřekračuje rámec tohoto ustanovení. Jeho cílem je dále rozvinout a zlepšit pravidla vízového kodexu týkající se podmínek a postupů udělování víz pro předpokládané pobyty na území členských států nepřesahující 90 dnů během jakéhokoli období 180 dnů. Toho nelze dosáhnout uspokojivě na úrovni členských států jednajících samostatně, neboť změnit stávající akt Unie (vízový kodex) může pouze Unie.

• Proporcionalita

Podle čl. 5 odst. 4 Smlouvy o Evropské unii (SEU) nepřekročí obsah ani forma činnosti Unie rámec toho, co je nezbytné pro dosažení cílů Smluv. Forma zvolená pro tuto činnost musí umožnit, aby návrh dosáhl svého cíle a opatření mohlo být provedeno co nejúčinněji.

Vízový kodex byl přijat v roce 2009 nařízením, aby bylo zajištěno, že bude uplatňován stejným způsobem ve všech členských státech, které uplatňují schengenské *acquis*. Tato navrhovaná iniciativa představuje změnu nařízení, a proto musí mít rovněž podobu nařízení.

Z hlediska obsahu představuje tato iniciativa zdokonalení stávajícího nařízení na základě politických cílů, kterými se zabýval už návrh přepracovaného znění z roku 2014. Proporcionalita tří nově přidaných aspektů je vyhodnocena v připojeném posouzení dopadů¹¹; zde je jeho shrnutí:

- navrhované zvýšení vízového poplatku je přiměřené, neboť odpovídá zvýšení, ke kterému by bylo došlo od roku 2006 (kdy byla stanovena jeho stávající výše), a je založeno na obecné míře inflace v celé EU,
- navrhovaná standardní „kaskáda“ víz pro více vstupů na úrovni EU je přiměřená, neboť převážně odpovídá současné praxi v řadě členských států a může být přizpůsobena místním podmínkám příznivějším nebo restriktivnějším způsobem, a
- navrhovaná opatření na zlepšení spolupráce v oblasti zpětného přebírání nelegálních migrantů jsou přiměřená, neboť provádění tohoto obecného mechanismu má být adaptováno cíleně, pružně a postupně. Tato opatření nemají vliv na to, zda bude žadateli vízum uděleno, ale týkají se některých zjednodušení postupu udělování víz nebo výše vízového poplatku.

¹⁰ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 o kodexu Společenství o vízech (vízový kodex) (Úř. věst. L 243, 15.9.2009, s. 1).

¹¹ Body 7.1, 7.2 a 7.3.

- **Volba nástroje**

Tento návrh přepracovává nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 ze dne 13. července 2009 o kodexu Společenství o vízech (vízový kodex). Jako právní nástroj lze proto zvolit pouze nařízení.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Konzultace se zúčastněnými stranami**

Konzultace se zúčastněnými stranami je popsána v posouzení dopadů¹² přiloženém k tomuto návrhu.

- **Posouzení dopadů**

Tento návrh je podepřen posouzením dopadů, které se zaměřuje na tři hlavní problémové oblasti. Další prvky týkající se zjednodušení postupů udělování víz nebo vyjasnění a zjednodušení stávajících ustanovení byly převzaty z návrhu přepracovaného znění z roku 2014¹³. Většina z nich se týká spíše procesních otázek a není u nich mnoho prostoru pro zvážení jiných politických možností, a proto nebyly v posouzení dopadů podrobně analyzovány.

Na základě dostupných údajů a výsledků konzultace se zúčastněnými stranami a otevřené veřejné konzultace byly posouzeny dopady těchto politických možností:

Problémová oblast 1: Nedostatečné finanční zdroje na podporu vyřizování víz

- možnost 1A: status quo – nezměněný společný vízový poplatek ve výši 60 EUR;
- možnost 1B: vnitrostátní vízové poplatky v závislosti na administrativních nákladech;
- možnost 1C: zvýšení společného vízového poplatku s různými dílčími možnostmi: 80 EUR, 100 EUR, 120 EUR nebo kombinace 80 EUR za víza do šesti měsíců a 120 EUR za víza pro více vstupů na dobu od jednoho do pěti let.

Upřednostňovanou možností je mírné zvýšení společného vízového poplatku na 80 EUR. Nejedná se o nejúčinnější možnost, neboť více finančních zdrojů by evidentně přineslo zvýšení poplatku. Tato možnost každopádně povede k solidnímu zvýšení příjmů členských států (+26 %), a podpoří tak integritu vyřizování víz a bezpečnost v schengenském prostoru. Mírné zvýšení vízového poplatku (o 20 EUR) zároveň neodradí naprostou většinu žadatelů, pro něž to ve srovnání s cenou letenek do Evropy a dalšími cestovními náklady nebude rozhodujícím faktorem. Negativní dopad na chování cestovatelů, a tudíž i na cestovní ruch v EU bude minimální. V mezinárodním srovnání zůstane poplatek na relativně nízké výši, a bude proto konkurenceschopný.

Problémová oblast 2: Opakovaná vízová řízení pro pravidelné cestující

- možnost 2A: status quo – členské státy si určují svůj přístup k vydávání víz pro více vstupů s dlouhodobou platností,
- možnost 2B: doporučený nejlepší postup,

¹² SWD(2018) 77.

¹³ SWD (2014) 67 a SWD 68.

- možnost 2C: společné kaskády víz pro více vstupů s různými dílčími možnostmi (obecná kaskáda víz pro více vstupů, obecné kaskády víz pro více vstupů a kaskády víz pro více vstupů podle zemí, kaskády víz pro více vstupů podle zemí),
- možnost 2D: standardní víza pro více vstupů s dvouletou nebo pětiletou platností.

Upřednostňovanou možností je všeobecná kaskáda víz pro více vstupů na úrovni EU s možností přizpůsobit ji konkrétním zemím. Ačkoli se nejedná o nejúčinnější možnost (ve srovnání s možnostmi, které by jako standardně udělovaná víza předepsaly víza pro více vstupů s dlouhodobou platností), dosáhne do velké míry cíle zvýšit počet udělených víz pro více vstupů s dlouhodobou platností. Dále kombinuje minimální standard platný pro všechny třetí země s možností příznivějších řešení pro konkrétní třetí země přizpůsobených místním podmínkám a migračnímu riziku. Díky snížení počtu vízových řízení pro časté cestující přinese úsporu nákladů jak členským státům, tak žadatelům. Zároveň umožní držitelům víz pro více vstupů cestovat spontánně, a podpoří tak konkurenceschopnost evropského odvětví cestovního ruchu.

Problémová oblast 3: Nedostatečná úroveň navracení nelegálních migrantů do některých zemí původu

- možnost 3A: status quo – přístup využívající „soubor nástrojů“ Rady (mechanismus koordinovaný Radou, který vůči třetím zemím, které nespolupracují při zpětném přebírání osob, uplatňuje v mezích stávajícího právního rámce opatření související s postupem udělování víz),
- možnost 3B: pozitivní pobídky ve vízové politice,
- možnost 3C: negativní pobídky ve vízové politice s různými dílčími možnostmi (maximalistický přístup zaměřený na všechny pasy od samého začátku, nebo cílený přístup ve dvou fázích: diplomatické a služební pasy, poté běžné pasy).

Upřednostňovanou možností jsou negativní pobídky s cíleným přístupem. Ve vízové oblasti budou negativní opatření pravděpodobně nejúčinnější v tom, že vlády třetích zemí přimějí ke spolupráci s členskými státy v oblasti zpětného přebírání nelegálních migrantů, i když aby byly zcela úspěšné, bude je zřejmě třeba zkombinovat s opatřeními v jiných politických oblastech. Flexibilní přístup, který nejprve cílí na vládní úředníky dotčené země nebo veřejnost, je přitom nejvhodnějším a nejprůměrnějším přístupem, který bude mít nejméně negativní důsledky pro cestování, hospodářská odvětví a postavení a pověst EU.

V návrhu je sice zachován cílený přístup, nicméně znění nestanoví dvoufázový přístup přímo v právním aktu, nýbrž umožňuje flexibilitu, pokud jde o uplatnění opatření v praxi.

• **Základní práva**

Navržené změny dodržují základní práva zakotvená v Listině základních práv Evropské unie.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Navrhovaná změna nemá pro rozpočet EU žádné důsledky.

5. OSTATNÍ PRVKY

• **Plány provádění a způsob monitorování, hodnocení a podávání zpráv**

Vzhledem k tomu, že od hodnocení z roku 2004 nebyly ve vízovém kodexu provedeny žádné podstatné změny, jeho zjištění zůstávají obecně platná i dnes. Viz také příloha 4 připojeného posouzení dopadů.

Navrhované změny se týkají vízového kodexu, jehož uplatňování je rovněž vyhodnocováno prostřednictvím schengenského hodnotícího mechanismu v souladu s nařízením Rady (EU) č. 1053/2013¹⁴, aniž by byla dotčena úloha Komise jakožto strážkyně smluv (čl. 17 odst. 1 SEU).

- **Důsledky v souvislosti s různými protokoly připojenými ke Smlouvám a dohodami o přidružení se třetími zeměmi**

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009¹⁵ stanoví postupy a podmínky udělování víz pro předpokládané pobyty na území daného členského státu nepřesahující 90 dnů během jakéhokoliv období 180 dnů.

Jelikož právní základ pro tento návrh se nachází v hlavě V části třetí SFEU, uplatní se systém „proměnné geometrie“, stanovený v protokolech o postavení Dánska, Irska a Spojeného království a schengenském protokolu. Návrh vychází ze schengenského *acquis*. Proto musí být zváženy důsledky pro různé protokoly a schengenské dohody o přidružení s ohledem na Dánsko, Irsko a Spojené království, Island a Norsko; a Švýcarsko a Lichtenštejnsko. Stejně tak je třeba zvážit důsledky pro různé akty o přistoupení. Podrobná situace každého z dotčených států je uvedena v 18.–26. bodě odůvodnění tohoto návrhu.

- **Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu**

Článek 1 – Předmět a oblast působnosti

- Odstavec 1, horizontální změna: v celém znění byl vypuštěn odkaz na „průjezd“ jako účel cesty, neboť umělé rozlišování mezi průjezdem a pobytem (průjezd znamená pobyt) se již nepoužívá (a zvláštní průjezdní vízum bylo zrušeno ve vízovém kodexu přijatém v roce 2009).

Článek 2 – Definice

- Bod 2 písm. a): viz vysvětlení v čl. 1 odst. 1.
- Bod 7: byl přidán odkaz na příslušný právní základ (rozhodnutí č. 1105/2011).
- Bod 11 se vypouští jako nadbytečný, protože pojem „obchodní zprostředkovatel“ je popsán v článku 45.
- Bod 12: doplňuje se definice „námořníka“, aby různá procedurální zjednodušení mohli využívat všichni zaměstnanci pracující na lodích.

Článek 3 – Státní příslušníci třetích zemí, kteří jsou povinni mít letištní průjezdní vízum

- Odst. 5 písm. b) a c): doplnění odkazu na karibské části Nizozemského království.

Článek 4 – Orgány oprávněné k vyřizování žádostí

- Odstavec 2: doplnění odkazu na nový článek 36a, který umožňuje udělovat víza na vnějších hranicích podle zvláštního režimu.

¹⁴ Nařízení Rady (EU) č. 1053/2013 ze dne 7. října 2013 o vytvoření hodnotícího a monitorovacího mechanismu k ověření uplatňování schengenského *acquis* a o zrušení rozhodnutí výkonného výboru ze dne 16. září 1998, kterým se zřizuje Stálý výbor pro hodnocení a provádění schengenského *acquis* (Úř. věst. L 295, 6.11.2013, s. 27).

¹⁵ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 ze dne 13. července 2009 o kodexu Společenství o vízech (vízový kodex) (Úř. věst. L 243, 15.9.2009, s. 1).

Článek 5 – Členský stát příslušný pro posouzení žádosti a vydání rozhodnutí

- Mění se odst. 1 písm. b) tak, aby bylo zachováno pouze jedno objektivní kritérium, tj. délka pobytu, pro určení členského státu příslušného pro posouzení žádosti, pokud plánovaná cesta zahrnuje více než jeden cíl. Cílem je zvýšit srozumitelnost pro žadatele o víza a zabránit sporům mezi členskými státy ohledně příslušnosti.
- Příslušnost je navíc vyjasněna u případů, kdy osoba musí během krátké doby uskutečnit několik nesouvisejících cest do různých členských států, kdy by podání žádosti o udělení víza pro každou takovou cestu bylo nemožné jak z důvodu časové tísně, tak z důvodu nadměrné zátěže.

Článek 8 – Ujednání o zastupování

- Stávající odstavec 2 se vypouští s cílem zajistit, aby byl zastupující členský stát plně odpovědný za vyřízení žádostí o víza jménem zastupovaného členského státu, což zefektivní vyřizování žádostí o vízum v rámci zastupování a je v souladu se zásadou vzájemné důvěry, na níž je schengenská *acquis* založeno.
- Odstavec 3 upravuje přijímání a předávání spisů a údajů mezi členskými státy v případech, kdy členský stát zastupuje jiný členský stát pouze za účelem přijímání žádostí a biometrických identifikátorů.
- Odstavec 4 se mění tak, aby bylo zohledněno zrušení možnosti zastupovaného členského státu požadovat účast v případech vyřizovaných v zastoupení.
- Odstavec 7 stanoví minimální lhůtu, do níž zastupované členské státy musí Komisi oznámit ujednání o zastupování nebo ukončení těchto ujednání.
- Odstavec 8 stanoví, že zastupující členské státy současně informují ostatní členské státy a delegace EU v dané územní působnosti o ujednáních o zastupování či o ukončení těchto ujednání.
- Doplnuje se odstavec 10 s cílem zabránit delším přerušením provozu a ručnímu vyplňování a udělování vízových štítků.

Článek 9 – Praktické postupy pro podávání žádostí

- Odstavec 1 prodlužuje maximální lhůtu pro podání žádosti na šest měsíců, což cestujícím umožní plánovat dopředu, a vyhnout se tak vytíženým obdobím; námořníci mohou vzhledem ke svým specifickým pracovním podmínkám podávat žádost devět měsíců před předpokládanou cestou. Minimální lhůta pro podání žádosti byla stanovena tak, aby členským státům umožnila řádné posouzení žádostí a organizaci práce.
- Odstavec 4 se mění za účelem upřesnění, kdo může podat žádost jménem žadatele, a rozlišuje mezi odbornými, kulturními, sportovními nebo vzdělávacími sdruženími nebo institucemi a obchodními zprostředkovateli.
- Odstavec 5 byl převzat z původního čl. 40 odst. 4 a pozměněn tak, aby byla zdůrazněna základní zásada, že pro podání žádosti by žadatel neměl navštívit více než jedno místo.

Článek 10 – Obecná pravidla pro podávání žádostí

- Odstavec 1 se nahrazuje novým zněním, které zohledňuje zrušení obecné zásady, podle níž musí každý žadatel každou novou žádost o vízum podat osobně. Tato

změna nemá vliv na povinnosti uložené členským státům směrnicí 2004/38/ES, zejména čl. 5 odst. 2 uvedené směrnice. Žadatelé se musí osobně dostavit na konzulát nebo k externímu poskytovateli služeb za účelem odebrání otisků prstů, které se uchovávají ve VIS.

- Odstavec 2 se vypouští v důsledku změny odstavce 1.

Článek 11 – Formulář žádosti

- Odstavec 1 se doplňuje o možnost vyplnit a podepsat formulář žádosti elektronicky.
- Vkládá se odstavec 1a, který zdůrazňuje, že obsah elektronických formulářů žádosti musí odpovídat obsahu jednotného formuláře žádosti obsaženého v příloze I a že nelze přidávat žádné další údaje.
- Odstavec 3 byl zjednodušen s cílem zajistit, aby byl formulář žádosti vždy k dispozici alespoň v úředním jazyce členského státu, o jehož vízum se žádá, a v úředním jazyce hostitelské země.
- Odstavec 4 se vypouští z důvodu změn v odstavci 3.

Článek 14 – Podpůrné doklady

- Odstavec 4 se mění za účelem upřesnění a dalšího sjednocení obsahu vnitrostátních formulářů pro převzetí finančních nákladů a/nebo pozvání.
- Odstavec 5 se nahrazuje tak, aby zohledňoval posílenou roli místní schengenské spolupráce (čl. 48 odst. 1).
- Vkládá se odstavec 5a, který zohledňuje ustanovení o prováděcích opatřeních uvedená v čl. 52 odst. 2.

Článek 15 – Cestovní zdravotní pojištění

- V odstavci 1 byl v důsledku vypuštění stejného odkazu v čl. 24 odst. 1 vypuštěn odkaz na „dva“ vstupy.
- Odstavec 2 se mění za účelem upřesnění, že žadatelé žádající o vízum pro více vstupů musí předložit doklad o cestovním zdravotním pojištění pouze pro první předpokládanou návštěvu.

Článek 16 – Vízový poplatek

- Odstavec 1: vízový poplatek se zvyšuje z 60 EUR na 80 EUR, aby bylo zajištěno lepší pokrytí nákladů vynakládaných členskými státy; zvýší tak finanční zdroje členských států (+ 26 %), aniž by v porovnání s cestovními a dalšími náklady odrazoval převážnou většinu žadatelů o vízum. Zavádí se mechanismus, jehož účelem je každé dva roky posoudit potřebu úpravy výše poplatku s ohledem na kritéria, jako je míra inflace v EU. Umožní to poplatek pravidelně monitorovat a případně upravit. Navrhované zvýšení poplatku mimo jiné členským státům umožní disponovat odpovídajícím počtem konzulárních pracovníků, aby žádosti o víza mohly být vyřizovány v časovém rámci stanoveném v článku 23.

- Odstavec 2: vízový poplatek pro nezletilé osoby (ve věku od 6 do 12 let) se zvýší o 5 EUR na 40 EUR.
- Odstavec 3 se vypouští, jelikož odkaz na „administrativní náklady“ je nepatřičný, neboť průzkum ukázal, že přesné administrativní náklady nelze vypočítat. Nepřesný odkaz na pravidelné přezkoumávání se nahrazuje jasnějším mechanismem revize v odstavci 8a.
- Odst. 4 písm. c): znění se mění s cílem zajistit, aby od vízových poplatků byli osvobozeni rovněž výzkumní pracovníci účastníci se seminářů/konferencí, a doplňuje se odkaz na správný právní základ.
- Odstavec 5 se vypouští, neboť o obecném osvobození od vízového poplatku se většinou rozhoduje na ústřední úrovni, a proto harmonizace na místní úrovni není možná.
- Nový odstavec 8a zavádí mechanismus revize vízového poplatku v pravidelných (dvouletých) intervalech a uvádí kritéria, na jejichž základě by tato revize probíhala.

Článek 17 – Poplatek za služby

- V odstavci 1 se vypouští odkaz na „dodatečný“ poplatek za služby, neboť je zavádějící.
- Odstavec 3 se vypouští, neboť ze zkušeností vyplynulo, že taková místní harmonizace poplatků za služby stanovených ve všeobecných smlouvách přijatých na ústřední úrovni není dosažitelná.
- Vkládá se nový odstavec 4a, který umožňuje externím poskytovatelům služeb účtovat vyšší poplatek za služby, pokud poskytují služby ve třetích zemích, na jejichž státní příslušníky se vztahuje vízová povinnost a v nichž není zastoupen žádný členský stát, který by žádosti o víza přijímal. Vyšší poplatek za služby bude pokrývat předání spisu se žádostí na konzulát, který případ řeší a který se nachází v jiné zemi, a vrácení cestovního dokladu z tohoto konzulátu.
- Odstavec 5 se vypouští, neboť členské státy by již neměly mít povinnost umožňovat podávání žádostí přímo na konzulátech v místech, kde byl k přijímání žádostí o víza pověřen externí poskytovatel služeb. Nebrání jim to však v tom, aby tento přímý přístup umožňovaly.

Článek 21 – Ověření podmínek vstupu a posouzení rizik

- Odst. 3 písm. e) se mění v důsledku změny čl. 15 odst. 2.
- Odstavec 4 se mění tak, aby vyjasnil rozdíl mezi předešlými pobyty v rámci víz pro krátkodobé pobyty a jiných druhů víz nebo povolení k pobytu.
- Odstavec 8 se mění tak, aby členským státům umožnil k vedení pohovorů s žadateli využívat moderní komunikační prostředky bez toho, aby se žadatelé museli na konzulát dostavit osobně.

Článek 22 – Předchozí konzultace

- Odstavec 2 se mění tak, aby členské státy měly povinnost odpovědět na žádosti o konzultaci co nejdříve, ale nejpozději do sedmi kalendářních dnů.

- Odstavec 3 vyžaduje, aby členské státy oznamovaly žádosti o předchozí konzultaci nejpozději 15 kalendářních dnů před přijetím příslušného opatření, aby mohli být žadatelé včas informováni a aby se ostatní členské státy mohly technicky připravit.
- Odstavec 5 se vypouští pro nadbytečnost.

Článek 23 – Rozhodnutí o žádosti

- Odstavec 1 stanoví, že obecná doba pro rozhodnutí by měla činit nejvýše 10 dní. Průměrná doba pro rozhodnutí činí podle informací zaznamenaných ve Vízovém informačním systému 5 dnů. Některé členské státy záměrně používají krátké doby pro rozhodnutí státy jako způsob, jak přilákat cestující, a přílišné rozdíly v délce vyřízení vedou k jevu „visa shopping“. Navrhované zvýšení vízového poplatku umožní členským státům zachovat na konzulátech stávající počet pracovníků rozhodujících o vydání víza nebo navýšit jejich počet, aby bylo zajištěno, že rozhodnutí o žádostech budou přijímána v maximální lhůtě.
- Odstavec 2 se mění tak, aby bylo možné prodloužit maximální lhůtu pro rozhodnutí o žádostech na 45 dní, a poslední věta se vypouští v důsledku zrušení ustanovení, podle kterého zastupovaný členský stát může požadovat, aby byl konzultován v případech vyřizovaných v zastoupení (čl. 8 odst. 4).
- Odstavec 3 se vypouští, protože doba 60 kalendářních dnů k posouzení žádosti o krátkodobé vízum je příliš dlouhá.
- V odstavci 4 se vkládá nové písmeno ba) s odkazem na letištní průjezdní víza, který ve stávajícím vízovém kodexu chybí.
- Písmeno d) v odstavci 4 se vypouští z důvodu zrušení ustanovení umožňující konzultovat zastupovaný členský stát; tím se ruší požadavek, aby byly některé případy předávány k vyřízení zastupovaným členským státem, a nikoli zastupujícím členským státem.

Článek 24 – Udělení jednotného víza

- V odst. 1 druhém pododstavci první větě se vypouští odkaz na vízum pro „dva“ vstupy, protože je nadbytečný – vztahuje se na ně již sousloví „pro více vstupů“ a mohl by omezit vydávání víz pro více vstupů.
- Třetí pododstavec se vypouští v důsledku zrušení odkazu na „průjezd“ v čl. 1 odst. 1.
- Formulace odst. 1 čtvrtého pododstavce se upřesňuje odstraněním slova „dodatečnou“, neboť vede k nedorozuměním, pokud jde o výpočet platnosti cestovního zdravotního pojištění.
- Přeformulovaný odstavec 2 stanoví obecná pravidla pro vydávání víz pro více vstupů s postupně se prodlužující platností, tzv. „kaskády“. Tato harmonizovaná pravidla zabrání spekulativnímu podávání žádostí o víza a podvodnému jednání, kdy se žadatelé pokouší utajit skutečný cílový členský stát a žádají o víza na konzulátě, který, jak se domnívají, uděluje víza s nejdelší platností.
- Vkládá se nový odstavec 2a, který umožňuje odchylku od odstavce 2, pokud existuje důvodná pochybnost o tom, zda bude žadatel schopen splnit podmínky vstupu po celou dobu platnosti víza.

- Vkládá se nový odstavec 2b, který umožňuje místní přizpůsobení „kaskády“ místním okolnostem a migračním a bezpečnostním rizikům.
- Vkládá se nový odstavec 2c, který se týká ostatních případů žadatelů o víza majících nárok na vízum pro více vstupů s dlouhodobou platností.
- Nový odstavec 2d se týká postupů pro přijímání těchto místních „kaskád“. Zmíněna je potřeba zohlednit při vyhodnocování místního přizpůsobení migrační a bezpečnostní rizika a spolupráci třetí země při zpětném přebírání nelegálních migrantů.

Článek 25a – Spolupráce v oblasti zpětného přebírání osob

- Odstavec 1: obecná ustanovení o omezeném počtu podpůrných dokladů, vízových poplatcích stanovených v čl. 16 odst. 1, osvobození od vízového poplatku pro držitele diplomatických pasů, 10denní době pro vyřízení a udělení víz pro více vstupů se nevztahují na státní příslušníky třetích zemí, které podle objektivních a relevantních kritérií nespolupracují v oblasti zpětného přebírání osob. Přesné provádění omezujících opatření bude stanoveno prováděcím aktem uvedeným v odstavci 5.
- Odstavec 2: Komise má pravidelně hodnotit spolupráci třetích zemí v oblasti zpětného přebírání osob s přihlédnutím k řadě ukazatelů.
- Odstavec 3: členské státy mohou oznamovat závažné a přetrvávající praktické problémy s třetí zemí související se zpětným přebíráním osob na základě stejných ukazatelů, které jsou uvedeny v odstavci 2.
- Odstavec 4: Komise má oznámení členských států posoudit do jednoho měsíce.
- Odstavec 5: usoudí-li Komise, že je to nezbytné, může na základě své analýzy oznámení členských států přijmout prováděcí akt, kterým se dočasně pozastaví/použijí příslušná ustanovení (srov. odst. 1) na všechny státní příslušníky nebo kategorie státních příslušníků příslušné třetí země.
- Odstavec 6: Komise má průběžně vyhodnocovat faktickou spolupráci třetí země v oblasti zpětného přebírání osob za účelem přizpůsobení nebo zrušení omezujících opatření.
- Odstavec 7: nejpozději šest měsíců po vstupu prováděcího aktu v platnost má Komise podat Evropskému parlamentu a Radě zprávu o pokroku ve spolupráci v oblasti zpětného přebírání osob.

Článek 27 – Vyplňování vízového štítku

- Odstavec 1 se nahrazuje novým zněním, kterým se vypouští příloha VII o vyplňování vízového štítku a Komise se zmocňuje k přijetí podrobných informací o vyplňování vízového štítku ve formě prováděcího aktu.
- Odstavec 2 se mění tak, aby byla posílena ustanovení týkající se národních poznámek na vízovém štítku.
- Odstavec 4 se mění tak, aby bylo zajištěno, že ručně lze vyplňovat pouze víza s jedním vstupem.

Článek 29 – Připojení vízových štítků

- Odstavec 1 se mění tak, aby bylo zohledněno vypuštění přílohy VIII.

- Vkládá se odstavec 1a, který Komisi zmocňuje k přijetí pokynů pro připojování vízových štítků ve formě prováděcího aktu.

Článek 31 – Informování ústředních orgánů jiných členských států

- Odstavec 2 se mění tak, aby byly zajištěny včasné informace od ostatních členských států v souladu se změnami uvedenými v článku 22 (předchozí konzultace).

Článek 32 – Zamítnutí žádosti o udělení víza

- V odst. 1 bodě 1 písm. a) se doplňuje nový bod iia), který má odstranit dřívější opomenutí související s letištním průjezdem.
- Odstavec 3 se nahrazuje tak, aby bylo odkázáno na to, že členské státy mají povinnost poskytovat podrobné informace o řízeních o opravném prostředku a že tato řízení musí zaručovat možnost podání opravného prostředku k soudu (viz rozsudek ESD ve věci C-403/16).
- Odstavec 4 se vypouští z důvodu zrušení ustanovení, které obsahuje požadavek, aby byly některé případy předávány k vyřízení zastupovaným členským státem, a nikoli zastupujícím členským státem.

Článek 36 – Víza udělovaná projíždějícím námořníkům na vnějších hranicích

- Odstavec 2 se vypouští.
- Doplňuje se odstavec 3, který Komisi zmocňuje k přijímání pokynů pro udělování víz námořníkům na hranicích.

Článek 36a – Víza, o jejichž udělení je zažádáno na vnějších hranicích podle zvláštního režimu

- Za účelem podpory krátkodobého cestovního ruchu (v délce nejvýše sedmi dní) se zavádí nové ustanovení odchylovající se od obecných pravidel pro udělování víz na vnějších hranicích. Členským státům bude povoleno udělovat víza na vnějších hranicích podle zvláštních režimů podléhajících přísným kritériím a po oznámení a zveřejnění organizačních postupů tohoto režimu. Podrobná ustanovení zavádějí záruky ke snížení rizik nelegální migrace a bezpečnostních rizik, zejména omezením doby trvání těchto režimů na čtyři měsíce a omezením jejich působnosti na státní příslušníky země sousedící s pozemním hraničním přechodem nebo státními příslušníky země, která má přímé trajektové spojení s námořním hraničním přechodem. Odborně vyškolený personál musí provést komplexní přezkoumání dodržení všech podmínek vstupu ve vhodných strukturách. Případně udělené vízum je platné pro členský stát, který vízum udělil, pouze pro jeden vstup a pobyt nejvýše v délce sedmi dní. Tyto režimy se mohou vztahovat pouze na státní příslušníky třetích zemí, které uzavřely dohodu o zpětném přebírání osob a vůči nimž nebyl zahájen mechanismus uvedený v článku 25a.

Článek 37 – Organizace vízových oddělení

- Odstavec 3 se mění tak, aby byla umožněna elektronická archivace žádostí a zkrácena minimální doba archivace.

Článek 38 – Zdroje pro posuzování žádostí a kontrola konzulátů

- Vkládá se nový odstavec 1a, který zajistí, že bude náležitě prosazována a řádně monitorována integrita postupu udělování víz.

Článek 40 – Organizace a spolupráce konzulátů

- Byla doplněna pružnější pravidla, která členským státům umožní optimalizovat využívání jejich zdrojů, rozšířit konzulární pokrytí a rozvíjet spolupráci.
- V odstavci 1 se pro nadbytečnost vypouští druhá věta, neboť podávání žádostí na konzulátech již není základní zásada.
- Odst. 2 písm. b) se mění z důvodu zrušení původního článku 41 a zrušení možnosti „v krajním případě“ spolupracovat s externím poskytovatelem služeb.

Článek 41 – Spolupráce mezi členskými státy

- Tento článek se vypouští pro neschůdnost v něm uvedených možností. Revidovaný článek 40 umožňuje členským státům rozvíjet spolupráci pružnějším způsobem.
-

Článek 43 – Spolupráce s externími poskytovateli služeb

- Odstavec 3 se vypouští, neboť členské státy obvykle uzavírají všeobecné smlouvy s externími poskytovateli služeb na ústřední úrovni.
- V odst. 6 písm. a) se doplňuje odkaz na povinné informace, které mají být poskytovány žadatelům.
- Odst. 6 písm. e) se mění v důsledku změny článků 10 a 40.
- Odstavec 7 se mění tak, aby byl rozšířen rozsah subjektů, které se mohou účastnit výzev k podávání nabídek.
- Odstavec 9 se mění tak aby byly zohledněny nové právní předpisy v oblasti ochrany údajů a aby bylo zajištěno, že orgány dohledu členských států v oblasti ochrany údajů budou monitorovat dodržování pravidel ochrany údajů ze strany poskytovatelů externích služeb.
- Odstavec 11 se mění tak, aby bylo zdůrazněno, že členské státy musí ověřovat, zda externí poskytovatelé služeb poskytují žadatelům veškeré informace požadované podle čl. 47 odst. 1, a aby byla zdůrazněna povinnost členských států monitorovat externí poskytovatele služeb.
- Vkládá se nový odstavec 11a, který členským státům ukládá povinnost každoročně podávat Komisi zprávu o spolupráci s externími poskytovateli služeb a jejich monitorování.
-

Článek 44 – Šifrování a bezpečné předávání údajů

- Odstavce 1, 2 a 3 se mění ve smyslu vypuštění odkazů na zapojení zastupovaného členského státu v článku 8.

Článek 45 – Spolupráce členských států s obchodními zprostředkovateli

- Odstavec 1 se mění v důsledku vypuštění původního čl. 2 bodu 11, tj. definice obchodního zprostředkovatele.
- Odstavec 3 se mění z důvodu duplicity obecného pravidla stanoveného v čl. 21 odst. 3 písm. e) týkajícího se ověření, zda jsou žadatelé držiteli odpovídajícího cestovního zdravotního pojištění.

Článek 47

- Odst. 1 písm. c) se mění tak, aby bylo zohledněno vypuštění původního článku 41.

Článek 48 – Místní schengenská spolupráce

- Odstavec 1 se mění s cílem upřesnit obligatorní povahu místní schengenské spolupráce (LSC).
- Odst. 1a první věta a písmena a) a b) se mění tak, aby bylo zajištěno, že v rámci LSC budou připraveny harmonizované seznamy podpůrných dokladů a místní zavedení „kaskád“ víz pro více vstupů.
- Odstavec 2 se vypouští a jeho obsah se vkládá do odstavce 1a.
- Odst. 3 písm. a) se mění tak, aby bylo stanoveno čtvrtletní (namísto měsíčního) sestavování statistických údajů o vízech na místní úrovni.
- Odst. 3 písm. b) se mění tak, aby bylo zdůrazněno, které aspekty by měly být projednávány (a posuzovány) v rámci LSC.
- Doplnuje se odstavec 6a, který stanoví, že Komise na základě výročních zpráv vypracovaných v různých kontextech LSC vypracuje jednu výroční zprávu, kterou předloží Evropskému parlamentu a Radě.
- Článek 50 se vypouští v důsledku zrušení příloh VII, VIII a IX. Změna ostatních příloh bude následovat po řádném legislativním postupu.

Články 50a a 50b – Výkon přenesené pravomoci a postup pro naléhavé případy

- Tyto články se doplňují, aby byla zohledněna ustanovení článku 290 SFEU.

Článek 51 – Pokyny k praktickému uplatňování vízového kodexu

- Tento článek se mění tak, aby byla zohledněna ustanovení uvedená v čl. 52 odst. 2.

Článek 52 – Postup projednávání ve výboru

- Tento článek se nahrazuje, aby byla zohledněna ustanovení upravující výkon prováděcích pravomocí Komise v souladu s nařízením (EU) č. 182/2011.

Článek 2 – Monitorování a hodnocení

Jde o standardní ustanovení týkající se monitorování a hodnocení právních nástrojů.

Článek 3 – Vstup v platnost

- Odstavce 1, 2 a 4: jde o standardní ustanovení týkající se vstupu v platnost a přímé použitelnosti. Nařízení bude použitelné [šest měsíců] po jeho vstupu v platnost.

Přílohy

- Příloha I (formulář žádosti) se nahrazuje za účelem zjednodušení a upřesnění obsahu.
- Příloha V (povolení k pobytu vydávané některými třetími zeměmi, jejichž držitelé jsou osvobozeni od letištního průjezdního víza) se nahrazuje aktualizovanými informacemi.
- Příloha VI (jednotný formulář pro oznamování důvodů zamítnutí, prohlášení víza za neplatné nebo zrušení víza) umožňuje uvést podrobnější informace o důvodech zamítnutí a o postupu odvolání proti zamítavým rozhodnutím.
- Přílohy VII, VIII a IX se vypouští.
- Příloha X (seznam minimálních požadavků, které musí být obsaženy v právním nástroji v případě spolupráce s externími poskytovateli služeb) se nahrazuje tak, aby byly doplněny další podrobnosti ohledně některých aspektů, které mají být zahrnuty do právního nástroje.

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterým se mění nařízení (ES) č. 810/2009 o kodexu Společenství o vízech (vízový kodex)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 77 odst. 2 písm. a) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹⁶,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Společná politika Evropské unie v oblasti krátkodobých víz tvoří nedílnou součást procesu vytváření prostoru bez vnitřních hranic. Vízová politika by i nadále měla být nezbytným nástrojem pro usnadňování cestovního ruchu a podnikání a současně by měla pomáhat čelit bezpečnostním rizikům a riziku nelegální migrace do Unie.
- (2) Unie by svou vízovou politiku měla využívat v oblasti spolupráce s třetími zeměmi a zajistit lepší rovnováhu mezi migrací a bezpečnostními obavami, mezi ekonomickými ohledy a otázkami obecných vnějších vztahů.
- (3) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009¹⁷ stanoví postupy a podmínky udělování víz pro předpokládané pobyty na území členských států nepřesahující 90 dnů během jakéhokoli období 180 dnů.
- (4) Postup podávání žádostí o vízum by měl být pro žadatele co nejjednodušší. Mělo by být jasné, který členský stát je příslušný pro posouzení žádosti o udělení víza, zejména pokud plánovaná návštěva zahrnuje několik členských států. Členské státy by měly dle svých možností umožnit vyplňování a podávání formulářů žádostí v elektronické formě. Měly by být stanoveny lhůty pro jednotlivé kroky postupu, zejména s cílem umožnit cestujícím plánovat dopředu a vyhnout se velmi vytíženým obdobím na konzulátech.
- (5) Členské státy by neměly být povinny umožnit přímé podávání žádostí na konzulátu v místech, kde byl přijímáním žádosti o víza v jejich zastoupení pověřen externí poskytovatel služeb, aniž by byly dotčeny povinnosti uložené členským státům směrnicí 2004/38/ES¹⁸, a zejména čl. 5 odst. 2 uvedené směrnice.

¹⁶ Úř. věst. C , , p. .

¹⁷ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 ze dne 13. července 2009 o kodexu Společenství o vízech (vízový kodex) (Úř. věst. L 243, 15.9.2009, s. 1).

¹⁸ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států (Úř. věst. L 229, 29.6.2004, s. 35).

- (6) Vízový poplatek by měl zajistit dostatečné finanční zdroje na pokrytí výdajů na vyřizování víz, včetně odpovídajících struktur a dostatečného počtu zaměstnanců, aby bylo zajištěno kvalitní a jednotné přezkoumávání žádostí o víza. Výše vízového poplatku by měla být revidována jednou za dva roky na základě objektivních kritérií.
- (7) Aby bylo zajištěno, že státní příslušníci třetích zemí, na které se vztahuje vízová povinnost, mohou podávat žádost o vízum v místě svého bydliště i v případě, že tam není zastoupen žádný členský stát pro účely přijímání žádostí, měli by mít externí poskytovatelé služeb možnost poskytovat tuto nezbytnou službu za poplatek vyšší, než je obecná maximální úroveň.
- (8) Ujednání o zastupování by měla být zefektivněna a mělo by se zamezit překážkám v uzavírání takových ujednání mezi členskými státy. Zastupující členský stát by měl být odpovědný za kompletní zpracování žádostí o víza bez účasti zastupovaného členského státu.
- (9) S cílem snížit administrativní zátěž konzulátů členských států a usnadnit bezproblémové cestování častým nebo pravidelným cestujícím by víza pro více vstupů s dlouhodobou platností měla být vydávána podle objektivně určených společných kritérií a neměla by být omezena na konkrétní cestovní účely nebo kategorie žadatelů.
- (10) Vzhledem k rozdílům v místních podmínkách, zejména pokud jde o migrační a bezpečnostní rizika, jakož i vztahy, které Unie udržuje s určitými zeměmi, by diplomatické mise a konzulární úřady členských států v jednotlivých lokalitách měly posuzovat, zda je potřeba přizpůsobovat obecná ustanovení tak, aby byla uplatňována příznivěji nebo restriktivněji. Příznivější přístup k udělování víz pro více vstupů s dlouhodobou platností by měl zohledňovat zejména existenci obchodních dohod týkajících se mobility podnikatelů a spolupráci třetích zemí při zpětném přebírání nelegálních migrantů.
- (11) V případě nedostatečné spolupráce některých třetích zemí v oblasti zpětného přebírání jejich státních příslušníků zadržených v nelegální situaci a nespolečné těchto třetích zemí při procesu jejich navracení by za účelem zlepšení spolupráce dané třetí země při zpětném přebírání nelegálních migrantů měla být omezeným způsobem a dočasně a na základě transparentního mechanismu založeného na objektivních kritériích uplatněna některá ustanovení nařízení (ES) č. 810/2009.
- (12) Žadatelé, kterým byla zamítnuta žádost o udělení víza, by měli mít právo podat odvolání, které by mělo v určité fázi řízení zaručovat možnost podání opravného prostředku k soudu. Podrobnější informace o důvodech zamítnutí a postupech pro odvolání proti zamítavým rozhodnutím by měly být uvedeny v oznámení o zamítnutí.
- (13) Udělování víz na vnějších hranicích by mělo i nadále být výjimečné. S cílem podpořit krátkodobý cestovní ruch by však členské státy měly být oprávněny udělovat víza na vnějších hranicích na základě dočasných režimů, jejichž organizační ujednání by měla být oznámena a uveřejněna. Tyto režimy by měly mít omezený rozsah a měly by být v souladu s obecnými pravidly vyřizování žádostí o vízum. Platnost uděleného víza by měla být omezena na území členského státu, který vízum udělil.
- (14) Pro harmonizované uplatňování společné vízové politiky a pro náležité posouzení migračních a bezpečnostních rizik je klíčová místní schengenská spolupráce. Spolupráci a výměny mezi diplomatickými misemi a konzulárními úřady členských států v jednotlivých lokalitách by měly koordinovat delegace Unie. Ty by měly posuzovat praktické uplatňování zvláštních ustanovení s ohledem na místní okolnosti a migrační rizika.

- (15) Členské státy by měly důkladně a pravidelně monitorovat činnost externích poskytovatelů služeb, aby bylo zajištěno plnění právního nástroje, který upravuje povinnosti externích poskytovatelů služeb. Členské státy by měly každoročně podávat Komisi zprávu o spolupráci s externími poskytovateli služeb a o jejich monitorování. Členské státy by měly zajistit, aby celý postup vyřizování žádostí o víza a spolupráce s externími poskytovateli služeb byl monitorován vyslanými pracovníky.
- (16) Měla by být stanovena pružná pravidla, která by členským státům umožnila optimalizovat sdílení zdrojů a zvýšit konzulární pokrytí. Spolupráce mezi členskými státy (střediska pro schengenská víza) by mohla mít libovolnou podobu přizpůsobenou místním okolnostem, a zaměřit se přitom na posílení zeměpisného konzulárního pokrytí, snížení nákladů členských států, zviditelnění Evropské unie a zlepšování služeb poskytovaných žadatelům o víza.
- (17) Systémy pro elektronické podávání žádostí o vízum vyvinuté členskými státy usnadňují podávání žádostí žadatelům i konzulátům. Mělo by být vypracováno společné řešení, které by při maximálním využití aktuálního právního a technologického vývoje umožnilo úplnou digitalizaci.
- (18) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii (SEU) a ke Smlouvě o založení Evropského společenství a Smlouvě o fungování Evropské unie (SFEU), se Dánsko přijímání tohoto nařízení neúčastní, a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné. Vzhledem k tomu, že toto nařízení navazuje na schengenské *acquis* podle hlavy IV části třetí Smlouvy o založení Evropského společenství, rozhodne se Dánsko v souladu s článkem 4 uvedeného protokolu do šesti měsíců ode dne rozhodnutí Rady v souvislosti s tímto nařízením, zda je provede ve svém vnitrostátním právu.
- (19) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Spojené království v souladu s rozhodnutím Rady 2000/365/ES¹⁹. Spojené království se tedy nepodílí na jeho přijímání a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.
- (20) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Irsko v souladu s rozhodnutím Rady 2002/192/ES²⁰. Irsko se tedy nepodílí na jeho přijímání a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.
- (21) Pokud jde o Island a Norsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*²¹, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě B rozhodnutí Rady 1999/437/ES²².
- (22) Pokud jde o Švýcarsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji

¹⁹ Rozhodnutí Rady 2000/365/ES ze dne 29. května 2000 o žádosti Spojeného království Velké Británie a Severního Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* (Úř. věst. L 131, 1.6.2000, s. 43).

²⁰ Rozhodnutí Rady 2002/192/ES ze dne 28. února 2002 o žádosti Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* (Úř. věst. L 64, 7.3.2002, s. 20).

²¹ Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 36.

²² Rozhodnutí Rady ze dne 17. května 1999 o některých opatřeních pro uplatňování dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* (Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31).

schengenského *acquis*²³, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě B rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2008/146/ES²⁴.

- (23) Pokud jde o Lichtenštejnsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Protokolu podepsaného mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k Dohodě uzavřené mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě B rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2011/350/EU²⁵ o uzavření uvedeného protokolu.
- (24) Pokud jde o Kypr, představuje toto nařízení akt navazující na schengenské *acquis* nebo s ním jinak související ve smyslu čl. 3 odst. 12 aktu o přistoupení z roku 2003.
- (25) Pokud jde o Bulharsko a Rumunsko, představuje toto nařízení akt navazující na schengenské *acquis* nebo s ním jinak související ve smyslu čl. 4 odst. 12 aktu o přistoupení z roku 2005.
- (26) Pokud jde o Chorvatsko, představuje toto nařízení akt navazující na schengenské *acquis* nebo s ním jinak související ve smyslu čl. 4 odst. 2 aktu o přistoupení z roku 2011.
- (27) Nařízení (ES) č. 810/2009 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES) č. 810/2009 se mění takto:

- 1) v článku 1 se odstavec 1 nahrazuje tímto:
„1. Toto nařízení stanoví postupy a podmínky udělování víz pro předpokládané pobyty na území členských států nepřesahující 90 dnů během jakéhokoliv období 180 dnů.“;
- 2) článek 2 se mění takto:
 - a) v bodě 2 se písmeno a) nahrazuje tímto:
„a) předpokládaný pobyt na území členských států nepřesahující 90 dnů během jakéhokoliv období 180 dnů nebo“;
 - b) bod 7 se nahrazuje tímto:

²³ Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 52.

²⁴ Rozhodnutí Rady 2008/146/ES ze dne 28. ledna 2008 o uzavření Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropského společenství (Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 1).

²⁵ Rozhodnutí Rady ze dne 7. března 2011 o uzavření Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropské unie, pokud jde o zrušení kontrol na vnitřních hranicích a pohyb osob (Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 19).

„7) „uznávaným cestovním dokladem“ cestovní doklad uznávaný jedním nebo více členskými státy pro účel překročení vnějších hranic a vyznačení víza v souladu s rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 1105/2011²⁶“;

c) bod 11 se zrušuje;

d) doplňuje se nový bod, který zní:

„12) „námořníkem“ osoba, která je zaměstnána, najata či pracuje v jakémkoli postavení na palubě námořní lodi nebo lodi plavící se po mezinárodních vnitrozemských vodách.“

3) v čl. 3 odst. 5 se písmena b) a c) nahrazují tímto:

„b) státní příslušníci třetích zemí, kteří jsou držiteli platného povolení k pobytu uděleného členským státem, jenž se neúčastní přijímání tohoto nařízení, nebo členským státem, jenž ještě plně neuplatňuje ustanovení schengenského *acquis*, nebo státní příslušníci třetích zemí, kteří jsou držiteli platných povolení k pobytu uvedených v příloze V, která udělila Andorra, Kanada, Japonsko, San Marino nebo Spojené státy americké a která zaručují zpětné přebírání držitele bez podmínek, nebo kteří jsou držiteli povolení k pobytu v karibských částech Nizozemského království (Aruba, Curaçao, Sint Maarten, Bonaire, Sint Eustatius a Saba);

c) státní příslušníci třetích zemí, kteří jsou držiteli platného víza do některého členského státu, jenž se neúčastní přijímání tohoto nařízení, nebo členského státu, jenž ještě plně neuplatňuje ustanovení schengenského *acquis*, nebo do státu, který je smluvní stranou Dohody o Evropském hospodářském prostoru, nebo do Kanady, Japonska nebo Spojených států amerických, nebo kteří jsou držiteli platného víza do karibských částí Nizozemského království (Aruba, Curaçao, Sint Maarten, Bonaire, Sint Eustatius a Saba), při cestě do země, která toto vízum udělila, nebo do jakékoli jiné třetí země, nebo kteří se ze země, jež toto vízum udělila, po použití tohoto víza vrací;“

4) v článku 4 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Odchylně od odstavce 1 mohou na vnějších hranicích členských států žádosti posuzovat a rozhodovat o nich v souladu s články 35, 36 a 36a orgány odpovědné za kontroly osob.“;

5) v čl. 5 odst. 1 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) pokud návštěva zahrnuje více než jeden cíl nebo pokud se během dvou měsíců má uskutečnit několik samostatných návštěv, členský stát, jehož území tvoří hlavní cíl návštěvy (návštěv), pokud jde o délku pobytu počítanou ve dnech, nebo“;

6) článek 8 se mění takto:

a) odstavec 2 se zrušuje;

b) odstavce 3 a 4 se nahrazují tímto:

„3. Je-li zastupování omezeno na přijímání žádostí, provádí se přijímání údajů a jejich předávání zastupovanému členskému státu v souladu s příslušnými pravidly ochrany údajů a bezpečnostními pravidly.

²⁶

Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1105/2011/EU ze dne 25. října 2011 o seznamu cestovních dokladů, které opravňují držitele k překročení vnějších hranic a které mohou být opatřeny vízem, a o zavedení mechanismu pro sestavování tohoto seznamu. Úř. věst. L 287, 4.11.2011, s. 9.

4. Zastupující a zastupovaný členský stát uzavřou dvoustranné ujednání. Toto ujednání:

- a) upřesní dobu trvání takového zastupování, pokud je pouze dočasné, a způsoby jeho ukončení;
- b) může, zejména pokud má zastupovaný členský stát v dotyčné třetí zemi konzulát, stanovit podmínky poskytnutí prostor, personálu a plateb zastupovaným členským státem.“;
- c) odstavce 7 a 8 se nahrazují tímto:

„7. Zastupovaný členský stát oznámí Komisi ujednání o zastupování nebo o ukončení těchto ujednání nejpozději jeden měsíc před jejich vstupem v platnost nebo ukončením, s výjimkou případů vyšší moci.

8. Konzulát zastupujícího členského státu zároveň s oznámením uvedeným v odstavci 7 informuje konzuláty ostatních členských států a delegaci Evropské Unie v dané územní působnosti o ujednání o zastupování či o ukončení takových ujednání.“;

- d) doplňuje se nový bod, který zní:

„10. V případě déle trvajících technických problémů způsobených vyšší mocí požádá členský stát o dočasné zastupování jiným členským státem v daném místě u všech nebo některých kategorií žadatelů o vízum.“;

7) článek 9 se mění takto:

- a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„Žádosti se mohou podávat nejdříve šest měsíců, a v případě námořníků při plnění jejich povinností nejdříve devět měsíců, před zahájením plánované návštěvy a zpravidla nejpozději 15 kalendářních dnů před tímto začátkem.“;

- b) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

c) „4. Aniž je dotčen článek 13, žádosti může podávat:

- a) žadatel;
- b) akreditovaný obchodní zprostředkovatel uvedený v článku 45;
- c) profesní, kulturní, sportovní nebo vzdělávací sdružení nebo instituce jménem svých členů.“;

- d) doplňuje se nový bod, který zní:

„5. Žadatel není povinen se za účelem podání žádosti osobně dostavit na více než jedno místo.“;

8) článek 10 se mění takto:

- a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„Při podávání žádosti se žadatel dostaví osobně k odběru otisků prstů v souladu s čl. 13 odst. 2 a 3 a odst. 7 písm. b).“;

- b) odstavec 2 se zrušuje;

9) článek 11 se mění takto:

- a) v odstavci 1 se první věta nahrazuje tímto:

„1. Každý žadatel předloží ručně nebo elektronicky vyplněný a ručně nebo elektronicky podepsaný formulář žádosti uvedený v příloze I.“;

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„1a. Obsah případné elektronické verze formuláře žádosti je uveden v příloze I.“;

c) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

d) „3. Formuláře žádosti musí být dostupné minimálně v těchto jazycích:

a) v úředním jazyce (jazycích) členského státu, pro který se o vízum žádá, a

b) v úředním jazyce (jazycích) hostitelské země.

Kromě jazyka (jazyků) uvedeného v písmeni a) může být formulář k dispozici v dalším úředním jazyce (jazycích) orgánů Evropské unie.“;

e) odstavec 4 se zrušuje;

10) článek 14 se mění takto:

a) odstavce 4 a 5 se nahrazují tímto:

„4. Členské státy mohou požadovat, aby žadatelé předložili doklad o převzetí finančních nákladů souvisejících s pobytem cizince a ubytování v soukromí, nebo obou, prostřednictvím formuláře příslušného členského státu. Formulář obsahuje zejména:

a) zda se jedná o doklad o převzetí finančních nákladů souvisejících s pobytem cizince nebo o ubytování v soukromí;

b) zda je sponzorem / zvoucí osobou fyzická osoba, společnost, nebo organizace;

c) totožnost a kontaktní údaje sponzora / zvoucí osoby;

d) jméno žadatele (žadatelů);

e) adresu místa ubytování;

f) délku a účel pobytu;

g) případné rodinné vazby ke sponzorovi / zvoucí osobě;

h) informace požadované podle čl. 37 odst. 1 nařízení (ES) č. 767/2008.

Kromě úředního jazyka (jazyků) členského státu se formulář vypracovává minimálně v jednom dalším úředním jazyce orgánů Evropské Unie. Vzor formuláře se zašle Komisi.

5. Konzuláty členských států v rámci místní schengenské spolupráce podle článku 48 posuzují uplatňování podmínek stanovených v odstavci 1 za účelem zohlednění místních okolností a migračních a bezpečnostních rizik.“;

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„5a. Je-li to nezbytné pro zohlednění místních okolností, jak je uvedeno v článku 48, přijme Komise prostřednictvím prováděcích aktů jednotný seznam podpůrných dokumentů, které budou používány v jednotlivých územních působnostech konzulátů. Tyto prováděcí akty se přijímají v souladu s přezkumným postupem, na který odkazuje čl. 52 odst. 2.“;

11) článek 15 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Žadatelé o jednotné vízum pro jeden vstup prokáží, že mají dostatečné a platné cestovní zdravotní pojištění pokrývající veškeré náklady, které by mohly nastat během jejich předpokládaného pobytu na území členských států v souvislosti s repatriací ze zdravotních důvodů nebo v souvislosti s naléhavou lékařskou péčí, pohotovostní nemocniční péčí nebo úmrtím.“;

b) v odstavci 2 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„2. Osoby, které podávají žádost o udělení jednotného víza pro více vstupů, prokáží, že mají uzavřeno dostatečné a platné cestovní zdravotní pojištění na dobu první předpokládané návštěvy.“;

12) článek 16 se mění takto:

a) odstavce 1 a 2 se nahrazují tímto:

„1. Žadatelé uhradí vízový poplatek ve výši 80 EUR.

2. Děti ve věku od šesti let do dvanácti let uhradí vízový poplatek ve výši 40 EUR.“;

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„2a. Vízový poplatek ve výši 160 EUR se uplatní, rozhodne-li tak Komise v souladu s čl. 25a odst. 5.“;

c) odstavec 3 se zrušuje;

d) v odstavci 4 se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) výzkumní pracovníci ze třetích zemí podle definice směrnice Rady 2005/71/ES²⁷, kteří cestují za účelem provádění vědeckého výzkumu nebo účasti na vědeckém semináři nebo konferenci;“

e) v odstavci 5 se zrušuje druhý pododstavec;

f) vkládá se nový odstavec, který zní:

„8a. Komise jednou za dva roky posoudí, zda je třeba revidovat výši vízových poplatků stanovených v čl. 16 odst. 1, 2 a 2a, a to s přihlédnutím k objektivním kritériím, jako je obecná míra inflace v EU zveřejňovaná Eurostatem a vážený průměr platů úředníků členských států, a výši vízových poplatků ve vhodných případech změni prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci.“;

13) článek 17 se mění takto:

a) v odstavci 1 se první věta nahrazuje tímto:

„Externí poskytovatel služeb podle článku 43 si může účtovat poplatek za služby.“;

b) odstavec 3 se zrušuje;

c) vkládá se nový odstavec, který zní:

„4a. Odchylně od odstavce 4 nesmí být poplatek za služby vyšší než celý vízový poplatek ve třetích zemích, jejichž státní příslušníci podléhají vízové povinnosti a v nichž žádný členský stát nemá konzulární úřad pro účely přijímání žádostí o víza.“;

d) odstavec 5 se zrušuje;

14) článek 21 se mění takto:

²⁷

Směrnice Rady 2005/71/ES ze dne 12. října 2005 o zvláštním postupu pro přijímání státních příslušníků třetích zemí pro účely vědeckého výzkumu (Úř. věst. L 289, 3.11.2005, s. 15).

a) v odstavci 3 se písmeno e) nahrazuje tímto:

„e) skutečnost, že žadatel uzavřel dostatečné a platné cestovní zdravotní pojištění, pokud se na něj tato povinnost vztahuje, pokrývající dobu předpokládaného pobytu nebo, žádá-li o jednotné vízum pro více vstupů, dobu první předpokládané návštěvy.“;

b) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Konzulát případně prověří délku předchozích a předpokládaných pobytů, aby ověřil, zda žadatel nepřekročil maximální délku povoleného pobytu na území členských států, bez ohledu na možné pobyty povolené národním dlouhodobým vízem nebo povolením k pobytu.“;

c) odstavec 8 se nahrazuje tímto:

„8. Při posuzování žádosti mohou konzuláty v odůvodněných případech provést s žadatelem pohovor a požadovat dodatečné doklady.“;

15) článek 22 se mění takto:

a) odstavce 2 a 3 se nahrazují tímto:

„2. Ústřední orgány, které byly konzultovány, zašlou konečnou odpověď co nejdříve, nejpozději však do sedmi kalendářních dnů od obdržení dotazu. Pokud odpověď v této lhůtě neposkytnou, má se za to, že proti udělení víza nemají námítky.

3. Členské státy oznámí Komisi zavedení nebo zrušení požadavku na předchozí konzultaci zpravidla nejpozději do 15 kalendářních dnů přede dnem použitelnosti uvedeného opatření. Tato informace se rovněž poskytne v rámci místní schengenské spolupráce v dané územní působnosti.“;

b) odstavec 5 se zrušuje;

16) článek 23 se mění takto:

a) odstavce 1 a 2 se nahrazují tímto:

„1. O žádosti se rozhodne do 10 kalendářních dnů ode dne podání žádosti, která je přípustná podle článku 19.

Tato lhůta může být v jednotlivých případech prodloužena nejvýše na dobu 45 kalendářních dnů, a to zejména pokud je zapotřebí dalšího posouzení.“;

b) odstavec 3 se zrušuje;

c) odstavec 4 se mění takto:

– i) vkládá se nové písmeno ba), které zní:

„ba) udělení letištního průjezdního víza podle článku 26 nebo“;

– ii) písmeno d) se zrušuje;

17) článek 24 se mění takto:

a) odstavec 1 se mění takto:

– i) v druhém pododstavci se první věta nahrazuje tímto:

„Vízum může být uděleno pro jeden vstup nebo více vstupů.“

– ii) třetí pododstavec se zrušuje;

– iii) čtvrtý pododstavec se nahrazuje tímto:

„Aniž je dotčen čl. 12 písm. a), doba platnosti víza pro jeden vstup zahrnuje „odkladnou lhůtu“ v délce 15 kalendářních dnů.“;

b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Víza pro více vstupů s dlouhodobou platností se udělují na následující doby platnosti, pokud doba platnosti víza není delší než platnost cestovního dokladu:

a) na dobu platnosti v délce jednoho roku za předpokladu, že žadatel získal a oprávněně používal tři víza v průběhu předchozích dvou let;

b) na dobu platnosti v délce dvou let za předpokladu, že žadatel získal a oprávněně používal předchozí vízum pro více vstupů s platností jednoho roku;

c) na dobu platnosti v délce pěti let za předpokladu, že žadatel získal a oprávněně používal předchozí vízum pro více vstupů s platností dvou let.“;

c) doplňují se nové odstavce, které znějí:

„2a. Odchylně od odstavce 2 může být doba platnosti uděleného víza zkrácena v jednotlivých případech, kdy existují důvodné pochybnosti o tom, že podmínky vstupu budou plněny po celou dobu platnosti.

2b. Odchylně od odstavce 2 konzuláty členských států v rámci místní schengenské spolupráce podle článku 48 posuzují, zda je pravidla udělování víz pro více vstupů stanovená v odstavci 2 nutné upravit tak, aby zohledňovala místní okolnosti a migrační a bezpečnostní rizika, se zřetelem na přijetí příznivějších nebo více omezujících pravidel v souladu s odstavcem 2d.

2c. Aniž je dotčen odstavec 2, vízum pro více vstupů platné až na pět let může být uděleno žadatelům, kteří prokáží potřebu nebo odůvodní záměr cestovat často a/nebo pravidelně, za předpokladu, že prokáží svou bezúhonnost a spolehlivost, zejména pak oprávněné používání předchozích víz, svou ekonomickou situaci v zemi původu a upřímný úmysl opustit území členských států před uplynutím doby platnosti víza, o jehož udělení požádali.

2d. Je-li to na základě posouzení uvedeného v odstavci 2b nezbytné, přijme Komise prostřednictvím prováděcích aktů pravidla týkající se podmínek udělování víz pro více vstupů uvedená v odstavci 2, která se použijí v jednotlivých územních působnostech za účelem zohlednění místních okolností, migračních a bezpečnostních rizik a spolupráce dotčené třetí země při zpětném přebírání nelegálních migrantů se zřetelem na ukazatele stanovené v čl. 25a odst. 2 a ba její celkový vztah s Unií. Tyto prováděcí akty se přijímají v souladu s přezkumným postupem, na který odkazuje čl. 52 odst. 2.“;

18) vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 25a

Spolupráce v oblasti zpětného přebírání osob

1. Ustanovení čl. 14 odst. 6, čl. 16 odst. 1 a odst. 5 písm. b), čl. 23 odst. 1 a čl. 24 odst. 2 se neuplatní vůči žadatelům nebo kategoriím žadatelů, kteří jsou státními příslušníky třetí země, která je na základě relevantních a objektivních údajů považována v souladu s tímto článkem za dostatečně nespolupracující s členskými státy na zpětném přebírání nelegálních migrantů. Tímto článkem nejsou dotčeny pravomoci svěřené Komisi v čl. 24 odst. 2d.

2. Komise pravidelně posuzuje spolupráci třetích zemí, pokud jde o zpětné přebírání osob, s přihlédnutím zejména k těmto ukazatelům:

- a) počet rozhodnutí o navrácení vydaných vůči osobám z dotčené třetí země, které se neoprávněně zdržují na území členských států;
- b) počet skutečných navrácení osob, vůči nimž bylo vydáno rozhodnutí o navrácení, vyjádřený jako procento počtu rozhodnutí o navrácení vydaných vůči občanům dotčené třetí země, a případně, na základě unijních nebo dvoustranných dohod o zpětném přebírání osob, počet státních příslušníků třetích zemí, kteří projížděli přes její území;
- c) počet žádostí o zpětné převzetí, kterým třetí země vyhověla, vyjádřený jako procento z počtu žádostí předložených této třetí zemi.

3. Komisi může informovat také členský stát, pokud zaznamená závažné a přetrvávající praktické problémy ve spolupráci se třetí zemí v oblasti zpětného přebírání nelegálních migrantů, na základě ukazatelů uvedených v odstavci 2.

4. Komise přezkoumá každé oznámení podle odstavce 3 ve lhůtě jednoho měsíce.

5. Rozhodne-li Komise na základě analýzy uvedené v odstavcích 2 a 4, že daná země nespolupracuje dostatečně, a je proto třeba podniknout opatření, může i s ohledem na celkové vztahy Unie s dotyčnou třetí zemí přijmout v souladu s přezkumným postupem, na který odkazuje čl. 52 odst. 2, prováděcí akt:

- a) kterým se dočasně pozastaví uplatňování čl. 14 odst. 6, čl. 16 odst. 5 písm. b), čl. 23 odst. 1 nebo čl. 24 odst. 2 nebo některých nebo všech těchto ustanovení vůči všem státním příslušníkům dotčené třetí země nebo vůči určitým kategoriím těchto státních příslušníků nebo
- b) kterým se uplatní vízový poplatek stanovený v čl. 16 odst. 2a vůči všem státním příslušníkům dotčené třetí země nebo vůči určitým kategoriím těchto státních příslušníků.

6. Komise na základě ukazatelů uvedených v odstavci 2 průběžně posuzuje, zda lze konstatovat významné zlepšení ve spolupráci dané třetí země v oblasti zpětného přebírání nelegálních migrantů, a při současném zohlednění celkových vztahů Unie s danou třetí zemí může rozhodnout o zrušení nebo změně prováděcího aktu uvedeného v odstavci 5.

7. Nejpozději šest měsíců po vstupu prováděcího aktu uvedeného v odstavci 5 v platnost předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o pokroku dosaženém danou třetí zemí v oblasti spolupráce při zpětném přebírání osob.“;

19) článek 27 se mění takto:

- a) odstavce 1 a 2 se nahrazují tímto:

„1. Komise prostřednictvím prováděcích aktů přijme podrobná pravidla pro vyplňování vízového štítku. Tyto prováděcí akty se přijímají v souladu s přezkumným postupem, na který odkazuje čl. 52 odst. 2.

2. Členské státy mohou v oddíle „poznámky“ vízového štítku doplnit vnitrostátní údaje. Tyto údaje neopakují povinné údaje stanovené v souladu s postupem uvedeným v odstavci 1 ani neuvádějí konkrétní účel cesty.“;

- b) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Vízový štítek pro jednorázové vízum lze vyplnit ručně pouze v případě technických problémů způsobených vyšší mocí. Na ručně vyplněném vízovém štítku nelze provádět žádné změny.“;

20) článek 29 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Vytisknutý vízový štítek se vlepi do cestovního dokladu.“

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„1a. Komise prostřednictvím prováděcích aktů přijme podrobná pravidla pro vlepění vízového štítku. Tyto prováděcí akty se přijímají v souladu s přezkumným postupem, na který odkazuje čl. 52 odst. 2.“;

21) článek 31 se mění takto:

a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Členské státy oznámí Komisi zavedení nebo zrušení požadavku na poskytnutí takové informace nejpozději do 15 kalendářních dnů přede dnem použitelnosti uvedeného opatření. Tato informace se rovněž poskytne v rámci místní schengenské spolupráce v dané územní působnosti.“;

b) odstavec 4 se zrušuje;

22) článek 32 se mění takto:

a) v odst. 1 písm. a) se vkládá nový bod iia), který zní:

„iia) nezdůvodní účel a podmínky předpokládaného letištního průjezdu,“;

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Žadatelé, kterým byla žádost o udělení víza zamítnuta, mají právo podat odvolání, které v určité fázi řízení zaručí možnost podání opravného prostředku k soudu. Odvolání se podává proti členskému státu, který přijal konečné rozhodnutí o žádosti, a v souladu s vnitrostátním právem tohoto členského státu. Členské státy poskytnou žadatelům podrobné informace týkající se postupu, který je třeba při odvolání dodržet, jak je stanoveno v příloze VI.“;

c) odstavec 4 se zrušuje;

23) článek 36 se mění takto:

a) odstavec 2 se zrušuje;

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„2a. Komise přijme prostřednictvím prováděcích aktů pokyny pro udělování víz námořníkům na hranicích. Tyto prováděcí akty se přijímají v souladu s přezkumným postupem, na který odkazuje čl. 52 odst. 2.“;

24) vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 36a

Víza, o jejichž udělení se žádá na vnějších hranicích na základě zvláštního režimu

1. Za účelem podpory krátkodobého cestovního ruchu a za podmínek stanovených v tomto článku může členský stát dočasně rozhodnout o tom, že umožní

podávání žádostí o vízum na konkrétních pozemních nebo námořních hraničních přechodech osobám, které splňují vstupní podmínky stanovené v čl. 6 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2016/399²⁸.

2. Doba trvání tohoto režimu je omezena na čtyři měsíce v kalendářním roce, přičemž musí být jasně vymezeny kategorie příjemců a musí z nich být vyloučeni státní příslušníci třetích zemí spadající do kategorie osob, u kterých se vyžaduje předchozí konzultace podle článku 22, a osoby, které nemají bydliště v zemi sousedící s pozemním hraničním přechodem nebo v zemi mající přímé trajektové spojení s námořním hraničním přechodem. Tyto režimy se uplatní pouze vůči státním příslušníkům třetích zemí, s nimiž byly uzavřeny dohody o zpětném přebírání osob a vůči nimž Komise nepřijala rozhodnutí podle čl. 25a odst. 5.

3. Dotčený členský stát zřídí odpovídající struktury a zajistí odborně vyškolený personál pro vyřizování žádostí o víza a pro provádění všech ověření a posouzení rizik stanovených v článku 21.

4. Vízum udělené podle zvláštního režimu umožňuje pouze jeden vstup, platí pouze pro území členského státu, který vízum udělil, a opravňuje k pobytu na dobu nejvýše sedmi kalendářních dnů. Doba platnosti víza nezahrnuje žádnou „odkladnou lhůtu“.

5. V případech, kdy je udělení víza na vnějších hranicích podle zvláštního režimu zamítnuto, nesmí členský stát uložit dotčenému dopravci povinnosti stanovené v článku 26 Úmluvy k provedení Schengenské dohody.

6. Členské státy Komisi oznámí svoje zvláštní režimy nejpozději šest měsíců před tím, než je začnou uplatňovat. V takovém oznámení uvedou kategorie příjemců, zeměpisnou působnost, organizační postupy režimu a zamýšlená opatření k zajištění dodržování podmínek uvedených v tomto článku.

Komise toto oznámení zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*.

7. Tři měsíce po skončení režimu dotyčný členský stát předloží Komisi podrobnou zprávu o provádění režimu. Zpráva musí obsahovat informace o počtu žádostí o udělení víz, o počtu udělených víz a počtu zamítnutých žádostí o udělení víz (včetně státní příslušnosti dotčených osob), o délce pobytu a míře odjezdů (včetně státní příslušnosti osob, které ke konci platnosti víza z území daného členského státu neodcestovaly).“;

25) v článku 37 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Konzuláty členských států archivují žádosti v papírové nebo elektronické formě. Každý jednotlivý spis obsahuje relevantní informace umožňující v případě potřeby rekonstrukci okolností, za kterých bylo o žádosti rozhodnuto.

Jednotlivé spisy žádostí se uchovávají nejméně jeden rok ode dne rozhodnutí o žádosti uvedeného v čl. 23 odst. 1, nebo v případě odvolání do konce řízení o odvolání.“;

26) v článku 38 se vkládá nový odstavec, který zní:

²⁸ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 ze dne 9. března 2016, kterým se stanoví kodex Unie o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex) (Úř. věst. L 77, 23.3.2016, s. 1).

„1a. Členské státy zajistí, aby celý postup, včetně spolupráce s externími poskytovateli služeb, byl monitorován vyslanými pracovníky s cílem zajistit integritu všech fází postupu.“;

27) článek 40 se nahrazuje tímto:

„Článek 40

Organizace a spolupráce konzulátů

1. Organizace postupů spojených se žádostmi je v pravomoci každého členského státu.

2. Členské státy:

a) vybaví své konzuláty a orgány odpovědné za udělování víz na hranicích nezbytným vybavením pro odebrání biometrických identifikátorů, jakož i kanceláře svých honorárních konzulů, pokud je využívají, k odebrání biometrických identifikátorů podle článku 42;

b) spolupracují s jedním nebo několika dalšími členskými státy v rámci ujednání o zastupování nebo jiné formy konzulární spolupráce.

3. Členský stát může rovněž spolupracovat s externím poskytovatelem služeb podle článku 43.

4. Členské státy oznámí Komisi svou organizaci a spolupráci konzulátů v každém místě, kde se konzuláty nacházejí.

5. V případě ukončení spolupráce s jinými členskými státy zajistí členské státy kontinuitu všech služeb.“;

28) článek 41 se zrušuje;

29) článek 43 se mění takto:

a) odstavec 3 se zrušuje;

b) odstavec 6 se mění takto:

– i) písmeno a) se nahrazuje tímto:

„a) poskytování obecných informací týkajících se vízové povinnosti v souladu s čl. 47 odst. 1 písm. a) až c) a formulářů žádosti o udělení víza.“;

– ii) písmeno e) se nahrazuje tímto:

„e) organizace sjednávání případných schůzek pro žadatele na konzulátu nebo u externího poskytovatele služeb.“;

c) odstavec 7 nahrazuje tímto:

„7. Při výběru externího poskytovatele služeb posoudí dotčený členský stát důvěryhodnost a solventnost organizace nebo společnosti a zajistí, aby nedošlo ke střetu zájmů. Toto posouzení zahrnuje případně potřebná povolení, zápis v obchodním rejstříku, statuty společnosti a bankovní smlouvy.“;

d) odstavec 9 se nahrazuje tímto:

„9. Členské státy odpovídají za dodržování pravidel ochrany osobních údajů a zajistí, aby externí poskytovatel služeb podléhal monitorování ze strany dozorových úřadů pro ochranu údajů podle čl. 51 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679.“;

e) odstavec 11 se mění takto:

– i) „a) obecných informací o kritériích, podmínkách a postupech vztahujícím se k žádostem o víza uvedených v čl. 47 odst. 1 písm. a), b) a c) a obsahu formulářů žádostí poskytovaných externím poskytovatelem služeb žadatelům;“

– ii) druhý pododstavec se nahrazuje tímto:

„Za tímto účelem konzulát dotčeného členského státu (konzuláty dotčených členských států) pravidelně a minimálně každých šest měsíců provádí kontroly na místě v prostorách externího poskytovatele služeb. Členské státy se mohou dohodnout na sdílení břemene tohoto pravidelného monitorování.“;

f) vkládá se nový odstavec, který zní:

„11a. Do 1. ledna každého roku členské státy předloží Komisi zprávu o spolupráci s externími poskytovateli služeb po celém světě a o jejich monitorování (jak je uvedeno v příloze X bodě C).“;

30) článek 44 se nahrazuje tímto:

„Článek 44

Šifrování a bezpečné předávání údajů

1. V případě spolupráce členských států a spolupráce s externím poskytovatelem služeb a pomocí honorárních konzulů zajistí dotčený členský stát (státy), aby údaje byly plně šifrovány, ať již jsou předávány elektronicky nebo fyzicky na elektronickém paměťovém médiu.

2. Ve třetích zemích, které zakazují šifrování údajů, jež mají být elektronicky předávány, nepovolí dotčený členský stát (státy) elektronické předávání údajů.

V takových případech dotčený členský stát (státy) zajistí, aby elektronické údaje předával fyzicky v plně šifrované podobě na elektronickém paměťovém médiu konzulární úředník členského státu, nebo pokud by toto předání vyžadovalo nepřiměřená nebo neopodstatněná opatření, jiným bezpečným a zabezpečeným způsobem, například pomocí uznávaných provozovatelů se zkušenostmi s přepravou citlivých dokumentů a údajů v dané třetí zemi.

3. V každém případě musí být úroveň zabezpečení tohoto předávání přizpůsobena citlivé povaze údajů.“;

31) článek 45 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Členské státy mohou akceptovat podávání žádostí, avšak nikoli odebrání biometrických identifikátorů, soukromou zprostředkovatelskou agenturou, dopravní společností nebo cestovní agenturou, jako jsou cestovní kanceláře nebo prodejci zájezdů (obchodní zprostředkovatelé).“

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Akreditovaní obchodní zprostředkovatelé jsou pravidelně monitorováni namátkovými kontrolami zahrnujícími osobní nebo telefonické pohovory se žadateli, ověřováním zájezdů a ubytování, a pokud je to považováno za nezbytné, ověřováním dokladů týkajících se skupinového návratu.“;

- 32) v čl. 47 odst. 1 se písmeno c) nahrazuje tímto:
„c) o místu, kde je možné žádost podat (příslušný konzulát nebo externí poskytovatel služeb);“
- 33) článek 48 se mění takto:
- a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:
„1. Konzuláty členských států a delegace Unie spolupracují v rámci každé územní působnosti za účelem zajištění harmonizovaného uplatňování společné vízové politiky, přičemž berou v úvahu místní okolnosti.
Za tímto účelem vydá Komise v souladu s čl. 5 odst. 3 rozhodnutí Rady 2010/427/EU²⁹ pokyny pro delegace Unie k provádění příslušných koordinačních úkolů uvedených v tomto článku.“;
- b) vkládá se nový odstavec, který zní:
„1a. Členské státy a Komise spolupracují zejména za účelem:
- a) přípravy harmonizovaného seznamu podpůrných dokladů, které mají žadatelé předložit, s přihlédnutím k článku 14;
 - b) přípravy místního provádění čl. 24 odst. 2, pokud jde o udělování víz pro více vstupů;
 - c) případného zajištění společného překladu formuláře žádosti;
 - d) vypracování seznamu cestovních dokladů vydávaných hostitelskou zemí a jeho pravidelné aktualizace;
 - e) vypracování společného informačního listu;
 - f) případného monitorování provádění odchylek stanovených v čl. 25a odst. 5 a 6.“;
- c) odstavec 2 se zrušuje.
- d) odstavec 3 se nahrazuje tímto:
- e) „3. Členské státy si v rámci místní schengenské spolupráce vyměňují následující informace:
- a) čtvrtletní statistiky o jednotných vízech, vízech s omezenou územní platností a letištních průjezdních vízech, o jejichž udělení bylo požádáno, která byla udělena a která byla zamítnuta;
 - b) informace týkající se posouzení migračních a/nebo bezpečnostních rizik, zejména pak o:
 - i) socioekonomické struktury hostitelské země;
 - ii) zdrojích informací na místní úrovni, včetně informací o sociálním zabezpečení, zdravotním pojištění, daňových rejstřících, evidenci vstupů a výjezdů atd.;
 - iii) používání falešných, padělaných nebo pozměněných dokladů;
 - iv) trasách nedovoleného přistěhovalectví;
 - v) trendech podvodného jednání;

²⁹ Rozhodnutí Rady 2010/427/EU ze dne 26. července 2010 o organizaci a fungování Evropské služby pro vnější činnost (Úř. věst. L 201, 3.8.2010, s. 30).

- vi) trendech, pokud jde o zamítnutí;
- c) informace o spolupráci s dopravními společnostmi;
- d) informace o pojišťovnách poskytujících dostatečné cestovní zdravotní pojištění, včetně ověření druhů pojistného krytí a možných nadlimitních částek.“;
- (a) vkládá se nový odstavec, který zní:
- „6a. V rámci každé územní působnosti se do 31. prosince každého roku vypracuje výroční zpráva. Na základě těchto zpráv vypracuje Komise výroční zprávu o stavu místní schengenské spolupráce a předloží ji Evropskému parlamentu a Radě.“;
- 34) článek 50 se zrušuje;
- 35) vkládají se nové články, které zní:

„Článek 50a

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 16 odst. 8a je svěřena Komisi na dobu neurčitou.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 16 odst. 8a kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 16 odst. 8a vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 50b

Postup pro naléhavé případy

1. Akty v přenesené pravomoci přijaté podle tohoto článku vstupují v platnost bezodkladně a jsou použitelné, pokud proti nim není vyslovena námitka v souladu s odstavcem 2. V oznámení aktu v přenesené pravomoci Evropskému parlamentu a Radě se uvedou důvody použití postupu pro naléhavé případy.
 2. Evropský parlament nebo Rada mohou proti aktu v přenesené pravomoci vyslovit námitky postupem uvedeným v čl. 50a odst. 5. V takovém případě zruší Komise akt neprodleně poté, co jí Evropský parlament nebo Rada oznámí rozhodnutí o vyslovení námitek.“;
- 36) články 51 a 52 se nahrazují tímto:

„Článek 51

Pokyny k praktickému uplatňování tohoto nařízení

Komise prostřednictvím prováděcích aktů přijímá pokyny pro praktické uplatňování ustanovení tohoto nařízení. Tyto prováděcí akty se přijímají v souladu s přezkumným postupem, na který odkazuje čl. 52 odst. 2.

Článek 52

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor („Výbor pro víza“). Uvedený výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
 2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.“;
- 37) příloha I se nahrazuje zněním obsaženým v příloze I tohoto nařízení;
 - 38) příloha V se nahrazuje zněním obsaženým v příloze II tohoto nařízení;
 - 39) příloha VI se nahrazuje zněním obsaženým v příloze III tohoto nařízení;
 - 40) přílohy VII, VIII a IX se zrušují;
 - 41) znění obsažené v příloze IV tohoto nařízení nahrazuje přílohu X.

Článek 2

Monitorování a hodnocení

1. Tři roky po dni [den vstupu tohoto nařízení v platnost] vypracuje Komise hodnocení uplatňování tohoto nařízení. Toto celkové hodnocení obsahuje posouzení dosažených výsledků ve vztahu k cílům a uplatňování ustanovení tohoto nařízení.
2. Komise předá hodnocení uvedené v odstavci 1 Evropskému parlamentu a Radě. Na základě hodnocení Komise v případě potřeby předloží odpovídající návrhy.

Článek 3

1. Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.
 2. Použije se ode dne [šest měsíců po datu vstupu v platnost].
- Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

V Bruselu dne

*Za Evropský parlament
předseda / předsedkyně*

*Za Radu
předseda / předsedkyně*